
ROZBURZYĆ SIĘ (1) *vb pf*

o jasne.

praet 3 sg n rozburzyło się. ◇ [*3 pl subst* rozburzyły się.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Rozmnożyć się, rozprzestrzenić się: Przypodobnienie pokrictwá ktore fie ńrodze rozburzyło ná zyemi. *LubPs E marg;* [[*zjedzone ńwieże jaja*] wnet sie téż w kolereę obrocą, á *ventricuł* iáko tám chętny, gdyż fluxy ná ten czás sie rozburzyły, po wszytkich częściách ciáłá? *OczkoPrzymiot 428*].

Formacje współrdzenne cf BURZYĆ SIĘ.

KW, (LWil)